

Härmed får utgifwaren äran att lämna i allmänhetens händer i stället för en product af Narraktigheterna, blott en tillbegångelse efter dem jemte tillögnan. De ha aftrådt från litteraturens skådeplats med samma blygsamhet, med samma inkränka pretensioner, som de först uppträdde därpå. Twenne förfärliga kämpar ha där wisat sig och bemäktigadt sig hufvudroterna. Från bägges munnar har en bannstråle ljungat mot dessa arma Narraktigheter (mången förtränkt skulle tro detta vara skedt derförre att dessa herrar äro inga andra, än dem de själwa skrifa eller göra) — De rädda stackarna ha således, dåswande att förewandlas till aska af den blizt som hotadt dem, ansett tiden vara inne, att återgå till det intet, hwarur de dragit sitt ursprung och lämna platsen åt en wärdigare. Man skulle wäl kunna tycka, att då ett fruktanswärdt krig uppstätt mellan dese twänne hjeltar, skulle wäl den ringa och obemärkte ingenting ha att befara; men hwen wet då ej, att dessa krigare äro lika farliga i sin fiendskap som under sin förening? och desutom är det en känd sanning, att två mäktiga krigförande ofta sluta fred på den swagas bekostnad. Som man ser ty (utgifwaren är stundom äfwen poet, och den sublimes tanken af det nuwarande litterära kriget upwäcker häfligt och oemotståndligt hans Skaldesdrömaga). — Som man någon gång ser på en smutsig stallgård,

om

omgifwen af pusar och göddesbögar två modi och istfna tjurar rosa till fejd mot hwarandra, båda dumdriftiga och inbillta, båda upslwade af samma anda, samma äregirighet, samma stridslystnad, samma otillgänglighet för det som wi människor kalla sansning och sbrunst, och samma ömsjthet att kunna ge wika. Medan sista deras behornade pannor tillsammans, under de bägge stridandes oharmoniska och gälla härskri, redan snger hatn och smuts omkring, redan styr den öfriga förförätra boskapen, syftorna och sjäverfäet till skul och lador — då, o glädje och lycka! hufvudbrängen, wäpnad med en dugtig pistla uphäfwer sig till medlare, drifwer de båda framslata, men af raseri slummande kämparna, bölände, med nedsläkt hufvud och stökande swans tillbakas hwar i sitt kås, och de skrämde ästädarna krypa åter fram ur sina gömställen. Så, då freden en gång blir återställd på witterhetens wådjobans flota äfwen kan båda de obetydliga Narraktigheterna ä ngo framtråda i dagsljuset om äfwen under en annan skapnad; man skall emedertid sphetfatta sig med att samla ämnen åt dem. Det är wäl sant att hwardagslifwet öfwerstöddar där-af, men det är ej lika förbrunt åt alla tydlige döblige, att i lika grad producera dem. Därskapens gudinna har dock här och där sina utwalda, dem hon synnerligen gynnår, och bland dessa äfwen en mas som, lofwat lämna i framtiden

ppper

opperliga bidrag. Han har i sanning haft så-
samma öden. Utgången är förel af stora we-
den, courtiserade han en tid en sambs bondskida
från Orleans, genomvandrade därpå gravitetiskt
Wallensteins läger, swängde sig sedan omkring
med Friherrar och Brükspatroner, besöjde
Lexicografer och förvandlade sig slutligen till
Majken Munters höfpoet. Nu har han upp-
trädt i en ny character i egenkap af sanningens
och smakens riddare, dock med bibehållande af
samma kärhet, samma inbillhet, som aldrig
öfvergafwo honom hvarken i det Friherrliga för-
maket eller wid Majkens sålbänk.

Dock nog härom, men jag vill ej före-
komma den högtupplösta allmänhetens dom. Jag
recommenderar mig i mina läsares ynnest, nöjd
om jag kunnat förorsaka dem något slags nöje,
om icke genom annat, åtminstone genom min
platthet, den är ett naturligt fel som widläder
de inhämiska rudimenter jag behandlat, och
jag skal ej klaga, om den lilla skrift jag redan
slutat är gäddad så snart som den är utläst.

Utländska Nyheter.

Tangasaki. Man kan swärtligen gbra
sig ett begrepp om hwilken tolerance råder här
i allting. Om stats och religionsaker är ingen
fråga

fråga, ty därmed byr allmänheten ej sin hjerna,
men i witterhet och seder tillåter man sig nu
för tiden allting och besinner sig wäl däraf. I
spannerhet är här en theater inrättad utom sta-
den, hwilken tjenar innewånarna till ett slags
sommarnöje. Här trifwas broderligt wid sban
af hwarandra på parterren, den decorerade em-
betsmannen och stalldrängen, grefwinnan och
fököspigan, den stränga matron n och den med-
lid samma sbanheten, m. m. Under entre-ae-
terne, roar man sig med att stampa ett acord
åt Orkestern, samt upgöra sina partier för af-
tonen, hwarwid man ej låter genera sig af den
ansändigare delen af publiken, som kanske är
nog elak att förtryta eller skatna öfwer de sam-
tal som stundom här sära owana bron; ingen
dyttelig nåsa får här ryntas, ifall den skulle
betwäras af en blåd utdunstning, sådant allt
hörer till den här etablerade friheten och jäm-
likheten. Samma liberala tänkesätt utsträcker
sig öfwen till theatern och actörerna. Om en
pjes skulle hitta på att wara stympad till 3 sjer-
bedelar, eller sammansatt af tio andra, om
costymerna råka wara litet felaktiga; om skåde-
spelare, som i går kommo ut werkligheten eller
frödboden i dag framträda på Scenen; om rö-
terne ej äro så aldeles wäl öfwerlästa och suf-
fören stundom i sjetwo märket spelar hela pje-
sen, om den kommande acten någon gång re-
peteras medan riddan är nere, om Scenen stund-
om lämnas tom, medan den inträdande personen
tagit

kvall sig en afsonnads-sup eller haft något annat förhinder — detta allt är småsaker, hvar på ingen menniska sätter sin uppmärksamhet. Man utöfvar här efter bokstafven den gyllene regeln, att lefwa och låta lefwa. Mer en annan gång i detta ämne.

Tomback. Ett slagsmål mellan en gammal utleswad bandhund, och en liten mops, har i dessa dagar gjort mycket upseende härstädes. Hela hundrepubliken har därigenom blifwit delad i tvänne partier, i det somliga gått på bandhundens och de andra på mopsens sida; Å den förres äro alla af hans eget slagte, som Sluppis lösa jämte jagthundarne, å den sednares äro pudlar och windhundar. Större delen af mopsfar och knåbundar ha förligtigtwis ödlit sig i sina patroners föt. Det påstås att en stark deliberation varit hos kättorna, hwilkenderas sak de nu borde omfatta; råfvarne ha benåget lofwat biträda mopsen med sina råd, och wargarna att i nödfall secundera bandhunden med sina tänder. — Allmänheten, som i början roade sig åt det häftiga morrandet och skällandet, börjar nu befara värre följder af det mer och mer hotande kriget, om ej de stridandes hushånder blanda sig däruti och med läppen drifwa kämpars na från wadsjobanan.

Sistledne Midfommarsdag wandrade en man omkring på den Kungliga Djurgården. Af en

flot gumma, wid Stallplanen, försedd med några hälsosamma briter och en kraftig latinsman, öppnades för honom alla stängda dörrar och, sjelf osynlig, blef han vittne till en mängd händelser, wärdiga en plats i Stockholms chronique scandoleuse. Han wil ej omtala att han såg en hop Eskimån, Orångar och Jungfrur roa sig på bästa sätt i slängungan och dricka färskt ur renskurade träskop, huru ett par karlar sjöngo mycket wackra och anständiga wisor, applauderade af de gapande och högt intresserade åhörarna; huru några tjenstwiidige Wanseller förqäfwes dragit ut på wärfning, emedan en hop unga Herrar, skrämde af det sula wädret, blifwit qwar i staden; huru några män, hwars stolthet det war att waka öfwer ordning och skick inom sitt distrikt, drifna af tjensten, jagade i gatopp längs landswägen och bragte den arma fotgångaren i fara för arm och ben, o. s. w. ty detta såg hwar och en. — Nej han känner en hel hop hemligheter, som der tilldragit sig, men hwilka han likwäl är för flot att pyppa för intet; en lossig winning är hans waispråk, och om någon förläggare skulle wilja bra betala hans möda, så är han willig att pyppa hwad han sett. Det kunde likaså wäl ge anledning till en uppbyggelig roman, som många andra händelser å den Kungliga Djurgården, hwilka säljas på alla Boklädor för 2 fl.

Genom öppen Auktion kommer afledna En-
kefru Emili Rosati Lovise Amalie Hippeldans &
Sterbhus Idsa egendom att försäljas; bestående
af diverse guldnipper, såsom guldhjertan af ått-
ställig caliber, ringar med Vergis mein nicht
uti, silhouetter och miniatur portraiter, souvenir-
er af hårlockar och hårståtor, storhatsbukar,
cosoretter och tyll-kåldningar, ett parti röda smink-
burkar, ett dusin rulltänger, en psalmbok och en
postilla, 1209 utmalda romaner och 950 öfvers-
blefna exemplar af den aflednas deuvres post-
humes, utgörande en pendant till den i hennes
namn af des cousin utgifwa roman: Stora
världen — Närmare underrättelse fås på stället.

Sitt Herr E = = = d *)).

Auktorn E = = = d är som man ser,
Sjelffår och synes beundrare yrka. —
Han bär ej gldmmas och gärna jag ger
Genom det rådet att mistro sin styrka **)).

*) Torsteblad, Menyanthes Trifoliata, kallat i
Östergötland Munt-Kålsblad, och i Westers-
götbland Räckfot. (Liljeblads Sw. Flora)
har en bitter och obehaglig smak.

**) Se: Numärlaren 1816, 3:dje Saml. No 11.